

Titel: En saare mærkværdig Tildragelse som er skeet i den Stad Antwerpen med et forhexet Drengbarn der var en Nisse men omskabte sig til en Skoebørste med mere som Historien fortæller. Først skrevet i Hollandsk ved Heer de Calmuysen og i det Danske oversat ved Claus Lille, fordum Sogne-Degn, og nu til Trykken befordret ved Casper Ebletoft samt hosføiet en Lovtale over Skoebørsterne.

Citation: "En saare mærkværdig Tildragelse som er skeet i den Stad Antwerpen med et forhexet Drengbarn der var en Nisse men omskabte sig til en Skoebørste med mere som Historien fortæller. Først skrevet i Hollandsk ved Heer de Calmuysen og i det Danske oversat ved Claus Lille, fordum Sogne-Degn, og nu til Trykken befordret ved Casper Ebletoft samt hosføiet en Lovtale over Skoebørsterne.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 16, ?, 1771, s. 1*. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_016-shoot-workid1_016_001.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 16

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

En saare mærkværdig Tiidragelse som er skeet i den Stad Antwerpen med et forhexet Drengbarn

der var en

Nisse

men omskabte sig til en

Skoebørste

med mere

som Historien fortæller.

Først skrevet i Hollandsk ved Heer de Calmuysen og i det Danske oversat ved Claus Lille, fordum Sogne-
Degn, og nu til Trykken befordret

ved

Casper Ebletoft,

samt hosføiet en

Lovtale over Skoebørsterne.

Kiøbenhavn, 1771.

2

Erindring til Læserne. Dette lille Skrift, som i Manuskript er funden for omtrent 11 Aar siden i Wartow, haver jeg besørget til Trykken i samme Form som jeg det haver fundet, uden at forandre Stiiel eller Skrivemaade, for derved des mere oprigtig at levere Oversætterens Arbeide.

3

Oversætterens Fortale.

Reest at tilbyde en og hver i Særdeleshed min kierlige Saludem, vil jeg herved tiene menige Mand med en oprigtig Oversættelse af dette Skrift. Man kand deraf see Satans og den onde Aands Koglerier, og hvorledes hand udi Vantroens Tiider hafver drevet sit Spil, samt kand mand og heraf lære den leede Diæfvls Koglerier, og hvorlunde hans aabenbare Gierninger hafve formindsket sig, ligesom Troens Lius hafver blevet større. Enhver lære heraf at vogte sig for Skiørlesnet, og ey at bemænge sig med Uteerlighed, paa det ei saadane Efventiurer og bedrøvelige

4

Historier skal vorde mere kundbare iblandt os. - Jeg haver fundet denne Historie udi en gammel Hollandsk Bog, og hafver met megen Flid uddraget og oversadt den udi vort Moders Maal, andre til en Advarsel, og et Speyl paa deslige Historier.

Gud lade Troens Lius daglig udbredes, og Helsvedes-Magt forstørres, Gud bevare enhver fra onde Idrætter,

og den forføriske fuule Aands Bedragerier. Dette ønsker jeg enhver udaf mit Hierte. Amen.

Aar efter Gude Byrd

1696,

Klaus Lille,

Sogne-Degn.

5

1. Kapitel.

Udi den Stad Antwerpen boede i det Aar 1582 et Qvinde-Menneske som var saare genegen til Skjørlefnet og Horeries Synd. Denne Qvinde hedte Frue van Meerbuysen og hafvde allereede afvlet 3 á 4 uægte Børn, da det bemeldte Aar tildrog sig som efterskresuet staaer. Enhver bør af det efterfølgende lære, hvorledes mand først gjør en Synd, og siden for at skiule den for Verden, begaaer en dobbelt og saaledes størter sig af den eene Fordærsvelse udi den anden, for sin Ondskab at stiule det for Verdens Øyne som dog aldrig kan døllies. for Gud. -

6

2. Kapitel.

Da nu Frue van Meerbuysen hafvde atter, udi sit slemme uteerlige Lefvnet vorden frugtsommelig, men eengang var tilstæde udi en Forsamling, hvor Strenge Leeg, Dans og stor Gammen, saa hændede det sig, at een af de rilstædeværende, svin udi Naturen meget var forfaren saavel som udi Astrologien og allehaande fortreffelige og drabelige Konster, sagde til hende: at Hand tyktes hende frugtsommelig at være. Men Qvinden som herofver blev ilde til Mode, da just var nærværende et nyt Boelskab, som hun vilde bringe udi sine Snarer, hun begyndte at nægte og bande, sigende at hun ey var svanger og ifald saa var, rnaatte det være med en Nisse, en Skoebørste og mere saadan frække Talamaader. Men den fuule Aand som var med udi Spillet og i hendes Meeneed, toeg heraf Leylighed til at drifve sit Spil som vi siden nærmere skal faae at høre.

Heraf seer man de frække Synderes Maneer og Skik, at de først begaae allehaande Ondt, og det siden med syndige Eeder og Fagter bemantle, hvormed de fortørne den alvidende Gud, som lader saadanne forhærdede Mennesker geraade udi Diæfvelens Kløer, sig selv

7

til en velfortjent Straf og andre onde Mennesker til et Exempel, at de ey Guds Langmodighed skulle misbruge, men heller i Tide sig omvende. -

3. Capitel.

Om hvorlunde Djæfvelen aabenbarer sig for Frue Meerbuysen.

Frue Meerbuysen kom hjem ad fra Forsamlingen fulgte et nyt Boelskab med Hende, som ydermere foreholdte hende, det som udi Sælskabet talet var, men hun vedblev saadant at nægte og det med syndige Ceder og Bander at stadfæste. Endelig gik hendes Boelskab bort, efterat de sin Utugt med hinanden hafvde bedrefvet, og hun blef alleene. Eftersom det er bekiændt, at den leede Aand sig udi allehaande Skikkelser kand tilsiune lade, ja vel og med Guds sønderlige Tilladelse sig som en Liusens Engel kand fremstille; saa fremkom Hand og her til Frue van Meerbuysen, tiltalede hende med allehaande faure Ord og sagde: hun skulle ingenlunde vorde bange, han vedste meget vel hendes Leilighed, at hun var frugtsommelig og saadant ville fordølie, thi

8

ville hand herudi gaae hende til haande og det saaledes mage, at ingen skulle see eller fornemme, og ville Hand end ydermeere sige hende at hun var frugtsommelig med et Drengbarn, som hand med stor Lykke vilde forleene og besynderlige Egenskaber metdele, at hand udi Verden stor Lykke skulle fange og blive en drabelig Mand. Frue van Meerbuysen blev vel udi Førstningen noget bange, men som hun var forhærdet udi sin Synd, blev hun indtagen udi hans liuflige Tale og besynderlig deraf at hand ville

forhielp hende sin Skam at fordølie, spurde hvo hand var og om hun sig paa hans Ord kunde forlade? Djæfvelen svarede: Hand var en udi naturlige Konster meget forfaren og opliust Mand, hun skulle sig for hannem ingenlunde befrygte. Hand vilde hende allehaande Hielp og Tieneste bevise, og naar hun hafvde hans Hielp fornøden, skulle hun alleene trykke paa een Ring som hand antvordede hende, da hand strax

skulle komme tilstæde, og dermed forsvandt hand. Frue Meerbuysen som udi sin fordærlige Synd forhærdet, glædede sig over den Hielp hand vilde betee hende, hun betragtede Ringen og da den glimrede af allehaande Ædelsteene, blev hun saare fornøjet og stak den paa sin Finger, ligesom hun ved denne

9

Rings Hielp, mange underfundige Skalke-Stykker og onde Daad skal hafve bedrefvet, hvilket henhører til en besynderlig Historie. Imidlertid blev hendes Svangerskab ey mere tilsiune, ligesom hun efter Qvindens Skik ingen Ulejlighed fornam, men da Tiden var omme, bragte hun et Drengbarn til Verden, som var en Nisse, skjønt det var saare deyligt at see til paa sin ganske Krop, men som i sin Ungdom undergik adskillige Omskiftelser alt efter Historiens ydermere Liudende, som vi nu skulle nærmere afhandle. -

4. Capitel.

Om hvorlunde dette Drengbarn allehaande pudserlige Eventyr hist og her bedrefvet haver.

Da nu dette Barn voxede og tiltoeg, bedref det allehaande pudserlige Efventyrer, thi da det kom til en vis Alder maatte det efter den ugudelige og forhærdede Moders Forbandelse først blive en Nisse, udi denne Skikkelse drev hand først sit Koglerie uden for Staden Antwerpen, hvor Hand spøgede paa en Kiegle-Bane, hvor det var pudserligt om Aften-

10

stunder at see hvorlunde Keglerne bleve nedslagne og opsadte, uden at noget Mennene paa de Tider var derved. Men endda saa mere merkværdigt var det, at naar de om Dagen spillede Kegler, og satte Penger som de kalde det, ind i Potten, blev der altid hver gang 2 ß. borte. Hvo som nu der udover bandede og skioldede, den havde ingen Lykke og Fordeel udi Spillet, men tabte alletiider, derimod havde den megen Lykke og Fromme som ei knurrede derover men loed det saa beroe. Dette varede udi et par Aars Tid og var det alle Mand bekiendt at Nissen var paa Kiegle-Banen. Ja her lever endnu udi vore Tider gamle Mænd som hafve spillet Kegler paa den Bane hvor Nissen var, og som med deres egne Øyne denne Tildragelse have seet og hørt, og hvilke som Mænd af megen Troeværdighed, dette med sit Vidnesbyrd hafve bekræftet og stadfæstet. -

5. Capitel.

Om Nissens flere Efventyrer.

Endelig blev denne Kiegle-Bane forstørret, og begav da Nissen sig derfra og hen kilen Mand som og boede uden Porten og imodtoeg Penge

11

af Reysende og Veyfarende (saadan en kaldes her til Lands en Skillings-Mand): der opholdte Hand sig nogen Tid, og var det Merkværdigt, at Hand ofte i Mandens Lignelse, naar hand ey var tilstæde, imodtog Penge af de Vandrende og Reysende, som ei vedste andet end det var Manden selv, skjønt Hand ey var tilstæde. Mange sagde at dette underlige Barn herved hafver samlet eendeel Penge, som siden hafve kommet ham til gode udi hans ældre Aar.— Dette ville vi lade staae ved sit Værd, og begive os til mere merkverdige Bedrifter udi hans Lefnet. —

6. Capitel.

Om hvorlunde hand omskabte sig til en Skoebørste.

Nu kom da den Tid at dette forherede Barn skulle blive til en Skoebørste, thi begav Hand sig fra sin Fødested og ind udi det Land Holstein, der kom hand ind udi en stor Herres Huns og skiulte sig blant en Hoben andre store og smaae Skoebørster paa en Hylde i et Kiøkken saa at ingen fik ham at see. Men om Natten da de andre sove, bleve Skoe, Støvler og

12

mere, saa net afpussede at ingen var i stand det saa net og godt at gjøre, og om Morgenen, naar Folkene komme, fandt de alleting i Orden, dette skeede den eene Dag efter den anden, men ingen kunde det begribe, endelig faldt de paa den Tanke at der maatte være en Nisse i Huset, som og saa i Sandhed var, men de lode det derved forblive og vare fornøiede med det som i saa Maader skeede. Men imidlertid dette forhexede Barn saaledes maatte være i en Skoebørstes Skikkelse i denne fornemme Herres Huus, fik han Stunder og Leilighed, hele Husets Tilstand at udspionere og af Folkenes Samtale Huus-Herrers Sindelav og Gemytte at udforske, hvilket hand sig til Nytte og Fordeel førede, da hand siden blev forvandlet til et Menneske, som vi nærmere skulle faae al høre i det følgende Capitel. —

7. Kapitel.

Din hvorlunde det forhexede Barn igien blev et Menneske og paatoeg sig en Tieneres Skikkelse.

Da nu den Tid var til Ende at det forberede Barn, efter Moderens Forbandelse, maat-

13

te være en Nisse og en Skoebørste, blev Hand igien til et Menneske i Skabelse og Skikkelse, endskiønt Hand altid beholdte det onde Hierte og Sind som ham af hans Formynder og Pleye-Fader, den leede Diæfvel og Satanas, i Moders Liv var tiltænket. Da hand nu igien blev til et Menneske, toeg han Tieneste i den samme Herres Huus, hvor han havde opholdet sig som en forhexet Skoebørste, og i den Tid erfaret Huusens Leylighed. Ingen maa undre over at Hand som en Fuxsvanser og Øyentiener, vedste at smigre sig frem hos den Herre hand tienede, besynderlig da hand som en der havde været en Skoebørste, vel forstoed at børste Herrens Skoe og Støvler. Kort han tiltoeg mere og mere i Naade hos den fromme Herre som ey kiendte hans Diæfvelske Art og Natur, men loed sig aldeles betage at hans Smigrerier, og blev hand hans fortrolige Tiener. Nu hendte det sig at hans Herre var Eyere af adskillige gamle og brøstfældige Huuse, som han en uden Skade kunde sælge. Denne sin Brøst og Mangel klagede hand for sin fortroelige Tiener som loed sig kalde Hans. Hør, sagde Herren, min kiære Hans, da jeg befinder dig i allehaande Ting meget snild og klog at være, saa torde du vel vide mig et Raad, hvorledes jeg mine gam-

14

le Huuse uden nogen besynderlig Skade og ydermere til nogen Fordeel kunde qvit og ledig vorde, da jeg dig hæderligen skal belønne ifald du mig i dette Stykke troeligen kand og vil gaae til haande. Tieneren lovede herudi at gjøre sin fromme Herre til Villie, og tænkte herved at finde en goed Leylighed, til at stadfæste sig i sin Herres Gunst, og at bekomme en anseelig Belønning, thi hand var altid opblæst og hovmodig og tragtede efter meget store Ting, skiønt hand ikkun var en liderlig Skiøges Søn, som endog havde forbandet ham i Moders Liv, og for at døllie sin Uterlighed og slemme Horeries Synd havde indgaaet Forbund med den leede arrige Diæfvel. Men vi ville igien begive os til Historien, og see hvorlunde det sig videre tildroeg, og hvorledes hand snildeligen vidste at udføre det Løfte hand sin Herre hafvde givet.—

8. Capitel.

Om hvorlunde det forberede Barn forrettede Huus-Kiøbet og derfor blev belønnet.

Denne forberede Øyentiener begyndte derpaa at handle med sin Herres Huuse, og

15

som hans Pleye-Fader Diæfvelen i allehaande var ham behjælpelig, saa hialp hand ham og herudi at forblinde alle Folkes Øyne, saa at hand i en Hast bortsolgte alle Husene til stor Fordeel og uforventet Gevinst, sin Herre til stor Baade. — Hans Herre som herudofver blev saare fornøiet, lovede sin onde Tienere, og holdte rundelig sit giorde Løfte, thi strax derefter hialp hand ham til en offentlig Betjening, hvorudi han faa vel vidste at skikke sig at hand immer mere og mere steeg op til uforskyldt Ære og Værdighed. Ja endeligen ved sin fromme Herres Ære og formaaende Recommendationer bragte hand der saa vidt, at han endelig blev Raadsherre i den Stad Haag udi Holland. Hvo skulde have troet at denne forberede Dreng skulle have kommet til saa stor Ære og Værdighed? heri kand man see at Diæfvelen som alle Løgnens Aand dog holdte det Løfte som hand havde givet Frue van Meerbuysen, nemlig, at denne Dreng skulle komme til stor Lykke og Værdighed. Nu ville vi faae at see hvorledes hand sig i denne Lykke siden hafver skikket, og hvorledes hand sig viidere hafver opsvinget, samt stor Riigdom og Ære forhvervet, saa at hand af meenige Mand blev frygtet og fast afgudisk tilbedet. Vi ville da nærmere begif-

16

ve os til Historien, og see hvad sig hafver tildraget. —

9. Capitel.

Om den forhexede Drengs videre Lykke og Opførsel.

Som nu Hofmod og Gierrighed er Diæfvelens Art og Egenskab, saa var den og paa denne hans Yndling og Skiøde-Søn fortplantet, men saasom Snedighed tillige hør Diæfvelen og hans Engler til, saa vidste og denne mesterligen i nogle Deelee at skiule og forstille sig, helst for de Eenfoldige, ja for desto bedre at forvare Skalken, stillede han sig an som hand var saare gudfrøgtig, og mellem hvert uddeelede Penger til de Fattige som han hafvde bedraget og uretteligen tilvendt sig fra andre. Ja hand loed som hand toeg sig alle fattige Enker nær. Men Aarsagen var denne, at hand som var afvlet udi Hoer og Skiørlefvnet, var og overmaade dertil genegen, og under den Forevending at være de fattige Enkers Forsvar, drev hand hemmelig Boelskab

og

17

Uteerlighed med dem, og faaledes mesterligen skiulede alting under Barmhjertigheds og Kierligheds falske Kaabe. Ja denne Falskhed drev hand saavidt, at den umelig kunde blifve skiult for de Kloges Øyne. Imidlertid var hand fuld af allehaande Uretfærdighed, saa at hand fordreyede alle deres Ret som hand ei holdte med, og begiægnede hand alle dem med Ondskab og Efterstræbelse, som ey vilde smigre for ham, og kunde hand saa meeget meere sin onde Id og Billie udføre, saasom hand fik alle andre i Raadet paa sin Side. Fuld var hand af Hovmod, og derfor ville begiægne alle Mennesker som Slaver og Lifegne, og var hand dem alle saare fiendsk som understode sig at nefvne en Skoebørste, da der var alle Mennesker vitterligt, at hand hafvde været en ringe Tiener og Skoepudsere, skiønt saare saa vidste hans rette Historie og dens Sammenhæng. Imidlertid fik hand den eene Æres Post efter den anden, ligesom hand tillagde sig store Midler, med megen Tredskhed, thi, naar nogen døde, vedste hand altid saaledes at mage det, at hand fik deres Gods og Midler i sine Hænder, ey betænkende, at de Umyndige og Faderløse derved bløfve fornærmede og berøfvede. Men som Diæfvelens Koglerie ei er bestandigt og Ondskab

18

engang blifver belønnet, saa gik det og her, hvilket vi med stor Grue og Skræk ville see af det følgende Capitel. —

10. Capitel.

Om den forberede Drengs ynkelige Endeligt.

Saasom Æblet altid falder naar det blifver modent og Straffen kommer eengang over de Ugudeliges Hoved, saa gik det og her. Efter hand i mange Aar havde stor Vold og Uret mod menige Mand bedrefvet, og mange Midler sig falskeligen tilvender, hvorføre hand sig stort Had og Guds Forbandelse havde paadraget, men ingen hannem kunde fælde, fordi Diæfvelen stoed ham bie, saa hendte det omsider, da Guds Langmodighed var udrunden, at en Mand som i Theologien meget var forfaren, kom til denne Stad Haag, og da hand saae og hørte denne Mands Uretfærdigheder, begyndte hand udaf Bibelen at besvære hannem, hvormed hans Magt forsvandt og hans Uretfærdigheder bleve mere og mere aabenbare, men

19

da hand ei meere kunde øve sine onde Stykker, og var kommen under Guds og Folkets Forbandelse, saa skeede det, at Fanden toeg ham levende, hvilket tildroeg sig paa følgende Maade. —

11. Capitel.

Om hvorledes Fanden tog ham.

Een Dag som denne forhexede Dreng med meegen Pomp og Stads var i sin Karette udfaren, og just skulle fare paa en Broe over Vandet, stoed der adskillige Mennesker ved Broen, som hand forhen havde forurettet. Desse da de finge ham at see, begyndte at udøse Sukke og Forbandelser over ham, men just som hand kom midt paa Broen, begyndte Hestene at fryse og standse, og see da saae mand hvorlunde Diæfvelen skinbarlig loed sig see i Luften og svævede noget over Vognen, derpaa kom han ned, og tog ham ud af Vognen, hvorpaa hand med stor Bulder fløy op med ham i Luften, og lode sig paa den Tid tilsyne adskillige underlige Gestalter af gloende Skoebørster, og

20

hørte mand hvor hand ynkelig skreg, samt saae at Diæfvelen sleed ham i mange Stykker med sine gruelige Kløer. — Saaledes blifver Uretfærdigheds Ende. Vogter Eder derfor, alle I, som giøre Uret, og speyler Eder i den forberede Drengs bedrøfvelige Ende. —

Casper

21

Casper Ebletofts

Lovtale

over

Skoebørsterne.

22

23

Uværdige Apis og Osiris, hvo haver gjort Eder til Afguder? Hvo haver lært Mennesker at dyrke Slanger og Oxer? Hvi har man ei forlængst begrebet, at intet Creatur fortjener mere Dyrkelse og Tilbedelse end Svinene? Give! alle Mennesker vare sindede som Jøderne i den Post, aldrig at æde Svin. Give! man vilde oprette de lykkelige Creaturer Altere og Æres Templer, og bevise dem den fortiente Dyrkelse! Naar skal dog engang Fornuften opklares, naar skal man eengang lære at kiende de ædle Creatures store Værd og væsentlige Fortrin frem for alle andre umælende

24

Creature? Lad Løven rose sig af sin Styrke, Hesten af sin Modighed, Hjorten af sin Hurtighed, og Tigreren af sin deilige Hud; det er alt intet imod dine uforlignelige, nyttige og formaaende Børster, du stolte Soe! som alle Tider bær paa din Ryg, i Børsterne, utalte store Mænd af Raadsherrer, Dommere og velfortiente Embedsmænd. —

Ethvert dit Børst er herligere end Pyrrha og Deucalions Stene, thi af dem opkom vel Mennesker, men af dine Børster udspringe store og fornemme Mennesker. —

Ingen Kunst, ingen Videnskab, har gjort Menneskeligheden større Ære, end Børstenbinderiet. Hil være den Haand, som først opfandt den Kunst at bringe Børster i en Form, og belegge dem med Træe, og sætte Skafter Verpaa! Archimedes Opfindelser ere Solegran imod Børstenbinderes herlige Opdagelser. Du ædle Skoebørst! du Kunstens Mesterstykke!

25

du Lykkens Vevisere og Gudernes rette Cornu Copiæ! O! at man eengang tilfulde maatte paaskønne dine store Egenskaber! Guderne gave engang Midas den Gave, at alt det han rørede ved blev til Guld; men Guderne have forlenet dig den fortreffelige Egenskab, at alt det som rører ved dig bliver idel Værdighed og Ære! Naar man afbilder Lykken, burde hun holde en Skoebørste i Haanden. Naar man afbilder Ærens Tempel, burde en Skoebørste ligge paa dens nederste Trappe, betegnende, at uden den kan ingen komme op til Ære.

—

I ædle Skoepudsere! I Lykkens Sønner! og det rette Plante-Beed, hvoraf en Tiidlang alle Embedsmænd have udsprunget, hvi vise I Eder saa glemsomme og uskiønsomme imod Eders Hielpe-Gudinde? Hvi føre I ikke en Soe i Eders Vaaben, og en Skorbørste i Eders Skildt? Vi have levet den Tid i Verden, at Børstenbindere vare Raads-

26

herrer, da bleve Fortjenester paaskiønnede. Vi Have levet den Tid, at Skoebørster have dannet store Mathadorer. Hvi paaskiønne vi da ei Skoebørsternes Værd? O! lader os af alle Evner berømme de aldrig nok ophøjede Skoebørster! Istemme dem en Lovsang, alle I, som ei have andet end dem at takke for Eders Lykke, I som saa længe have pudset til I have pousseret Eders Lykke! I som saa længe have seet paa Eders Herrers Skoe og Støvler, at I til Slutning have seet andre over Skuldrene! I som saa længe have smurt andres Skoe, at hver Mand nu maa smørre Eders Hiul! Ærer og tilbeder dog denne værdige Befordrere, og naar I i Eders pudrede Alonser kiøre i Eders forgyldte Vogne, da glemmer ikke, at Skoebørsten er Middelet, hvorved I ere ophøjede. — Seer alletider høit i Veiret, naar I ere i Selskaber, men naar I ere i Eenrum, da seer paa Eders Skoe, ja fysser dem som Eders

27

Lyksaligheds Kilder! Skoebørsten er Eders Lykke, Skoevoxet Eders Forfremmelse, Svampen Eders Kundskab og Befordring. — O! værer da ei utaknemmelige imod Eders Befordrere! Tilbeder Svinene, som Eders Lykkes første Grundvold, ja ærer dem dobbelt, fordi I selv, i Henseende til Forstanden, ere dem meget lige! Befordrer Børstenbinderne, som have skabet Eders Lyksaligheds Midler; Priser Skoebørsterne, thi de, de ere Eders Velstands og Æres Kilder!

O! at jeg i min Ungdom havde blevet en Skoepudsere! Hvor havde da min Tid været vel anvendt?

Jeg seer jo daglig den lyksalige Hob af dem som paa Svine-Børster ere opstegne til Ære. Af dem, som have sprunget lige fra

28

Carethen og ind i Værdigheden. Af dem, som have udtrykket Lykkens Nectar af Fruens Svamp.

Kan da nogen noksom berømme de ædle Skoebørster. Kan da nogen Lovtale være dem ypperlig nok. Nei,

ingenlunde; O! I Høiædle Velbaarne, Høiædle Velbyrdige, Vekædle Velbyrdige, Velædle Vel-Viise, samtlige gunstige Herrer Skoebørster! Jeg vil tilbede Eder Morgen og Aften. Jeg vil oprette Eder Æres Templer og Altere. Jeg vil skrive Eder Lovtaler og Ære-Digter Jeg vil udlede Eders Herkomst fra Soen, og Soens igien fra Syndfloden. Jeg vil bevise, at I ere de ypperligste og herligste Hænders Gierninger, som den menneskelige Kunst har kundet opdage, og Menneskers Hænder har kundet bruge. Fra Eder need-

29

stammer al Forstand, Ære og Værdighed. Ved Eder befordres al sand Fortieneste. Og I, I have dannet tusinde Tieners Tienere, og gjort tusinde Tienere til Herrer. Kort, I ere og blive der Ypperste nogen Dumrian kan ønske sig, og den sikreste Vei til Mæglighed for den Uværdigste.

Kort; I med Eders Dyrkere og Affødninger nedstamme alle fra Svinene, og i Sviin ere, fødes, gøres og leve I.

af

Casper Ebletoft.

30